

HATÁRTALANUL – A só útján

Pécsi Árpád Fejedelem Gimnázium és Általános Iskola

7.A osztály (Projektvezető: Szalinayné Szappanos Rita)

2025. május 19-22.

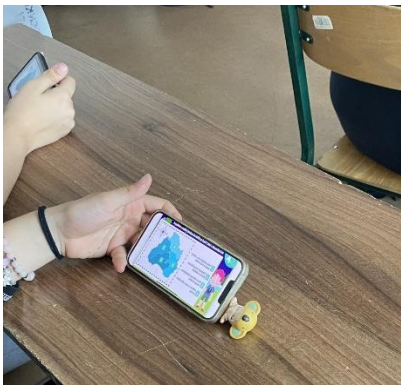
Előkészítő óra:

Az előkészítő szakaszban szülői értekezletet tartottam a szülőknek. Ismertettem az utazás, szállás feltételeit, valamint a napirendet. Irodalomórán beszélgettünk Tamási Áron, Orbán Balázs író és Petőfi Sándor életéről és a munkásságáról.

Történelemórán kollégámmal felidéztek Erdély történelméről és a trianoni békeszerződésről tanultakat.

Térképen megtekintettük a látogatandó helyszíneket, valamint videókat néztünk a fontosabb látnivalókról.

Ezután az Okos Doboz Határtalanul! Barangoló digitális tartalomtár használatával feladatokat oldottunk meg.

Útinapló:

Készítette: Bibity Eszter 7.A osztályos tanuló

1. nap:

Első körben a Királyhágónál álltunk meg, amely esővel fogadott.

A következő állomásunk Kolozsvár volt. Rendkívül szép város gazdag építészettel és történelmi hagyatékkal, állítólag egyeteme is kiemelkedő oktatást biztosít informatikai téren. Meglátogattuk a Szent Mihály templomot, valamint Mátyás király szobrát is. Később a Tordai sóbányába is eljutottunk, ott több mint száz méter mélységbe ereszkedtünk le. Hallhattunk az egykori bányászok életéről, valamint láthattuk a só kifejtésére használt eszközt is. A szálláson, Székelyszentléleken meleg fogadtatásban részesültünk, adtak süteményt és meleg vacsorát.

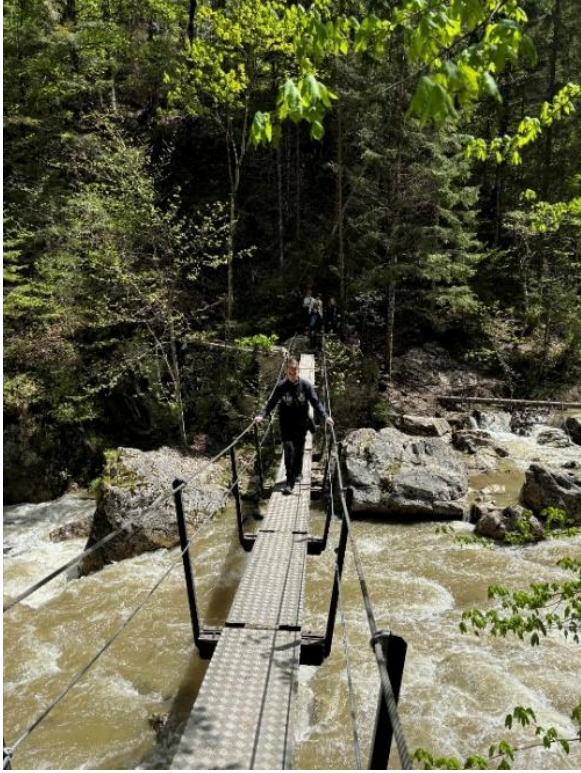

2. nap: A Békás-szoros szikláit még a vártnál is nagyobbak voltak. Rengeteg gyík és kisebb bogár bújt meg a kövek között, bár csak pillanatokra voltak láthatók. Szerencsére jó idő volt, el tudtunk menni a Kis-Békásba: a függőhídról rendkívüli volt a látvány. A Hagymás-hegyen meglepően meleg volt, bár nem maradtunk sokáig. Hamar átbuszoztunk a Pongrác-tetőre, onnan pedig a Gyilkos-tóhoz mentünk. Szidónia néni elmesélte a népmonda szerinti kialakulását. Nem a legvidámabb történet. Később megebédeltünk a tónál, valamint megnéztük a bazárt. Aznap még a Csíksomlyói templomba is eljutottunk. Nem tudom, hogy ilyen szép épületben jártam-e már, vagy fogok-e még? Hazafelé megálltunk egy forrásnál, sajnos nem emlékszem a nevére, de nagyon finom volt a vize.

3. nap: Reggel találkoztunk a székelyszentléleki Benedek Fidél Általános Iskola tanulóival.

Nem volt egy nagy épület, viszont mindenki nagyon kedves volt. Elmesélték, ők hogyan tanulnak, mit és mennyit, mi is meséltünk a hazai oktatásról. Sajnos csak egy órát maradtunk.

Szovátán a különleges sós Medve-tavat néztük meg (bár szerintem oroszlán formája van), vize nyugodt volt és sötét.

Majd Korondra utaztunk, amely Székelyföld egyik legkiválóbb kézműves gyöngyszeme. Itt szabadon vásárolhattunk, sőt kürtös kalácsot is ettünk.

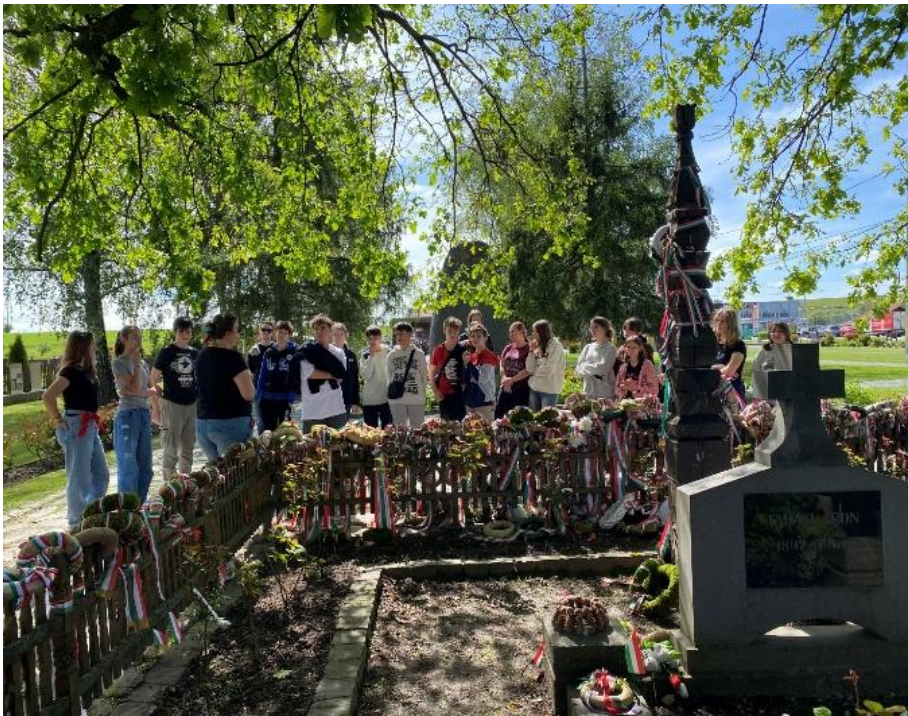
A következő állomásunk Farkaslaka volt, ahol meglátogattuk Tamási Áron sírját.

Székelyudvarhelyen a Kováts fényképészetet néztük meg, amelyet jelenleg a család negyedik generációja vezeti Székelyudvarhelyen.

Ezek után Székelyfürdőre mentünk Orbán Balázs, a „legnagyobb székely”, neves író sírhelyéhez. A sírhoz székelykapukon keresztül vezetett az út.

4. nap. Utolsó napunkon Segesvárra érkeztünk. Fölsétáltunk Petőfi szobrához, talapzata szinte elveszett a koszorúk alatt. A szobrot mi is megkoszorúztuk. Az összes közül talán ez volt a kedvenc megálló, a középkori utcák festőiek voltak, s annyiféle ember sétált arrafelé, hogy mindig volt mit nézni. Segesvári látogatásunk után hazafelé vettük utunkat.

Értékelő óra:

Az értékelő órát osztályfőnöki órákon valósítottuk meg.

A "Határtalanul" értékelő óra a Határtalanul! program keretében megvalósult utazás élményeinek és tapasztalatainak megbeszélésére, feldolgozására szolgált. A tanulók megosztották az utazás során szerzett élményeiket, tapasztalataikat, és értékelték az utazás sikerességét.

Ezután az Okos Doboz Határtalanul! Barangoló digitális tartalomtár használatával ismét feladatokat oldottak meg nagyon ügyesen, valamint útinaplót, rajzokat készítettek.

Végh Anasztázia verset írt Erdélyről, amely nagy sikert aratott.

Végh Anasztázia: Erdély szíve dobog

Erdély, te titkos, varázslatos álom,
hol bércek ölelnek, kék ég alá von.
Zúgó fenyvesek, ködbe vesző tájak,
mesét suttognak a múltó világnak.

A hegyek mögött, hol csend borul a tájra,
ott tükröződik a Medve-tó árnya.
Narfény ölelgeti sóval telt vizét,
gyógyítva testet, s lelket, ki belép.

A Gyilkos-tó partján balladák kelnek,
egy elsüllyedt völgy nyugszik a csendben.
Lélekbe markol e némaság mélye,
ahogy fenyők állnak a víz közepébe.

Békás-szoros, vad sziklák szentélye,
hol zúgva szól a természet zenéje.
Meredek falak közt patak fut sietve,
mintha a szabadság útját kereste.

Tordai sóbánya mélyén a csend él,
sóból faragott idők őriznek régmúlt emléket.
Föld gyomrában templom, csónak, fény,
egy másik világ, mely mégis miénk.

Székely kapuk nyílnak, régiek, tiszták,
mögöttük történetek, sorsok, hitek.
Faragott oszlopuk ezer szót beszél,
amit csak ért az, ki itt született, s él.

Székelyszentlélek, nyugodt kis világ,
erdő ölel, s madárdalt hordanak a fák.
Harangszó ébreszt, s a füst száll az égen,
otthont talál itt az ember szívében.

Erdély, te vagy a múlt szent bölcsője,
hol magyar szó zeng széllel az időbe.
Hol harang szól, s dombon áll a templom,
kőből rakott hit, mit nem bont le alkalom.

Völgyed ölén anyaföld melegít,
s minden kicsiny falud kincseket rejt itt.
Kútból húzott víz, kenyér, s egy imádság,
olyan ez a föld, mint egy lélegző csodaság.

Történelem szőtte e táj ruháját,
hol annyi hős hagyta ott sóhaját.
De él még a nép, s nem feled soha,
milyen nyelven született meg dala.

Kicsiny haranglábak égre mutatnak,
s népmesék szólnak gyermek-álmunknak.
A múlt itt él – nem könyvben, nem versben,
hanem a tájban, a szívünkben, testben.

S ha egyszer messzire sodorna az élet,
Erdély hív majd vissza – ha halkán is, érted.
Mert ki egyszer látta, örökre viszi,
mint egy darab lelket – s nem ereszti.

